

Kramérusovy

Císařské král. Vlastenské Noviny.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVEZDOSLAVA

Roku 1792.

Dro. I.

M. Sobotu
MÚZEUM
P. O. HVEZDOSLAVA

Dne 7 Ledna.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVEZDOSLAVA

Čtvrtý roční běh.

ORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVEZDOSLAVAORAVSKÉ
MÚZEUM
P. O. HVEZDOSLAVA

S nejvyšším císařským královským Povolením.

Dar nového roku wesskerému slawnému Slowanckému Národu.

Mili Vlastenci a Braganové!
Nedivte se Slowanští Čechové,
Že Wám za dar na tento rok nový,
W běhu swém dewadesátý druhý,
Winš vpřímný obětugi,
W tomto listu prohlássugi.
Wězte, že byl ten obyčej milých
Klášich předků, w powěsti swé slawných,
Když sobě wěrně dopisowali,
Wespolek rok nový winssowali,
Negen w vlasti známým neb domácým,
Nýbrž zde onde bratřím bydlícím,
Genž pocházeli z slawného
Wždy, Národu Slowanckého,
Chtíce tím zgewně dokázati,
Gať přisluší bratřím, vřázati

Wěrnost, vpřímnost staročestau,
Wespolek miji lásku bratrstau:
Proto že wssickni Slowané
Gednoho otce slowau synové.
Nuž tedy, mogi vlastenci Čechové!
Winssugi wám zdrawj, střesti mnohé:
By dobrá wíle, láska, gednota
Byla w prawdě s námi Čechy snata;
Spečowaním o vpřímnost Čestau
Wyznáwali řeč nássi materstau,
Kteráž nabýwá sláwy zase,
Gaťo w předesslém zlatém čase,
Pod Leopoldem Králem Čestým,
Dar bo. Bůh požehnáním nebestým.
Tež wám Poláci, Morawané,
Sem a tam bydlící Slowané,

Winnugi bez ossemetnosti
Sšťastný nowý rok w upřimnosti:
Wšeho, kdož sobě čeho žádá,
By došel, y nechtě sobě na tom dá
Zakáž, čestan sláwu rozšířiti,
Pracy y štěstí rozmnožiti.
Wám pak milý bratři Rusové,
Kteb ať dím, wítězný Řekové,
Sšťestí, vdatnosti stálost,
Čez wšeho dobrého hognost
Da dar nowého roku winssugi,
Wim, a glistorně se dowěřugi,

Ze vdatnosti kmeně Slowaňského
Dáte nagewo času každého. —
Kla zawirku budiz doložení,
Čtneho vmysla toto minění:
Bychom gaťž wěrný Wlastence
Sledali, wážili sy těch věcí,
Gjmiž sláwa w každau dobu
Stkwoj se nasseho národu,
Genž wždy slawný slaul, a sluge
Stjm upřimný winš stončuge

Politické zpráwy.

W nastawajícím nowém roce y také
nowé zpráwy býti musy! a nepochyb-
gi, že každý žádostiwý nowin tařto se
bude tázati — Co gest nowého? —
Gestli wšsem zprávám wěřiti chceme,
gaťž se nám tohoto tyhodne do rukau
dostaly, tedy w prawdě nassim Panim
čtenářim mnoho nowého powědjeti mů-
žeme. — Ofrutná wálka wítězosl-
wných Rusů s potlačenými Turky po tu
dobu není skončena, a gaťž se nadě-
geme, gestě za dlaný čas trwati mů-
že, nebo slyšime, že cýsařský Ruský dwůr
domu Řakauského požádal, aby mu dle
zawřené přátelské smlauwy 30 tisíců
branného lidu na pomoc do pole po-
stawil. K této důležité zprávě gestě
mnohém důležitějšj přidati můžeme.
Ruský dwůr, gehoťž polityka gestě na
neywějššim stupni své sydlo má, nechce
dřiwě pokog učiniti, leč hrďý (nynj
sníženy) Konstantynopolský dwůr wšech
opět zemj domu Řakauskému postaupj,

kterež sšťastnau zbranj wybogowal, a
ge gaťž takýmž způsobem zase Tu-
reckému dworu nawrátil. Tato zprá-
wa owšem přjliš mnoho nám slibuge,
wšak předce docela prawdě nepodobná
nenj; nebo list z Widně wgistěuge nás,
že slawný Ruský dwůr podle nowé na-
wřzených článků nechce gináče w smlau-
wu wgiti, leč se Turcy na budaucý čas
wšeho toho odřeknau, což nynj Řaku-
ský dwůr w Turecké zemi wybogowa-
ného w své mocy má, a gaťžto swau
wlastnj věci wládne. A na ten způ-
sob předceby gen tyto pewnosti, w Niol-
dawě Chočjn, a po Charwarstých hra-
nicých Nowý hrad, Berbir a Hradjstka
wnassich rukau pozůstaly.

K této nynj připomenuté zprávě
také z Semeljna cosy podobného slyš-
me, z čehoťž dřiwě nowau wálku, než
žádaucý pokog daufati můžeme. Tur-
cy, wtistřenj Turcy, po tu chwili své
staré hrdošti s sebe nesložili, a myslj, že

tes

reprezentační karta se obrátila, aby toho šťastij požívali, kterejž jim za předešlá čtyři léta neshanilo. Oni prvé ani o tom slyšeti nechťeli, když jim kdo řekl, že se ještě dále válka povede; nyní však svůj vmysl docela ginače změnili, a z slov gegich patrně znáti gest, že tomu na odpor negsau, kdyby se y běžicýho roku válka wěsti měla. Nebo takto prawj: "Achomet Prorok náš dopustil, abychom dluho s nestřastnými přehodami zápasyli; nyní však milostivým okem wzhléd na svůj wězný lid, a gakýmiž ho boli těžkostmi zkaušsel, wsecky zase od něho milostiwě odwrátiti chce." Abychom pak Turků miněni powěděli, oni myslj, že smrti Knížete Potemkyna newyhnutečně zapotřebi bylo, a že geg Bůh toliko na přimluwu gegich welikého Proroka brzkau smrtj zachwátil, aby gegich sauzení gíž gednau své skončení wzalo. Turcy nyní také welice wychwalugi stálost swého Sultána Selima, a prawěgi, že při nynějšim gednání o pokog ne Rusowé, nýbrž gegich Sultán swého hlasu pozdwihe, poněwadžby jim gíž také skutečně wzběžných článků mnohé byl wýminky předložil, y též pohružky činil, kdyby se snad Rusowé čeho nemirného požádati opowázili.

List z Jasy, kterýž do Wídně přišel, také nečinj žádné naděge k brzkému pokogi, nýbrž prawj, že snad na den 12 dubna, kteréhož dne lhůta wzměřeného přiměřj své skončení wzíti má, nowé nepřátelstwo svůj začátek wezme. Gednání o pokog mezy Rusy a Turky skutečně začato gest, než gak odporne žádosti obau stran! Kays-

Effendy w neyprwnejšim přednesení požádal poloostrowa Krymu, a General Bezborodko ohlásyl, aby se Turcy negen poloostrowa Krymu, nýbrž y Očakowa sewšim přislussenstwjim a s cizím podfragim na wěčné časy odřekli, a reprw že chce Tureckým zplnomocněným Ministřim swého dwora vmysl otewřiti, pod kterými wýminkami wygednání pokoge daušati mohau. K gakému podiwěni Tureckým Ministřim toto Ruského Wyslance přednesení bylo, můžeme sobě pomysliti, nebo Turcy nenadáli se té stálosti, kterauž Ruský dwůr y gestě po smrti Knížete Potemkyna znáti dáwá. W též zprávě z Jasy gestě se také prawj, že Turecký Ministř swau wůli w gednání o pokog obmezenau magj, za kterauž přičinau wsecky zpráwy, genž se na pokog wztažugi, přímo k swému dworu zasýlati musęgi; a protož nemůžeme daušati, abychom o tom wšem, což sme potud prawili, tak brzy a gakešy gíž stějši wědomosti dosáhli.

Z Bukarestu list psaný na den 6 prosynce činj syce negakau naděgi k pokogi, než spolu prawj, že gestě některé weliké překážky w cestě gsau, kterýmiž obě strany stženy býwagi, a ty překážky, gak se nám zdá, gsau newstřupnost gak z Turecké tak y Ruské strany. — Wlašské duchowenstwo drželo sněm, ku kterémuž se mnoho Opatů a Archymandrytů ze wšech stran sešlo. Toto duchownj shromáždění stalo se syce woli a swolenim Hospodáře Knížete Suce, poněwadž Bukareštský Arcybiskup dal přičinu, že w duchownim pořádku, kterýž w čas wálky weliké porussenj wzal, ny-

nyní zase dokonale náprawy potřebné. Křez moudrý, gesto něčeho posouditi mohan, o té věci nastrž gináč smey. Mlej; duchovní totiz, gšance sgednocení s demany, nepřestávaj Ruské Císařovy prositi, aby jim, prve nežby snad pokog zawřin byl, k bezpečnéssimu stavu dopomohla, a ge z předešlého Tureckého otroctwí wychwátla.

3 Sabinowa (gináč z. Hermanstátu) píše se na den 19 prosynce: Gak známo, Tureckí Mistry, kamkoli na své cestě w Tureckých zemích přigda, žiwí gšau z měšce Knjžat, křeváz gakýmkoli způsobem Tureckému dworu podrobena gšau, a mimo to gak sami Mistry tak y gegich křomonstwo wšudy hogných darů dostawaj. A tauž měrau y snad Radib Effendy, Turecký Posel wstanowený při Widenštem dwore, v Walašského Knjžete své dobré zaopatření nalezl, poněwadž tak zdlauha gede. Dle neyposlednéssí zpráwy z Walach, teprw dne 18 prosynce přigel do Kyminjku, a mezy tím geden díl geho stanžicých, a 50 samých azyatckých hřebců, též geden kupec, křeváz za několik tisíc Tureckého zboží a drahé křenoty s sebau weze do Kyney se dostali. Pro geho další cestu w Sedmihradsku na každém postowském stawuňku 400 křonj opatřeno gest. (Wál. Kur. n. 99.)

3 Turek přicházý ta rozprávka, že Moldawský nowé wstanowený Hospodár od Rusů přinucen byl z Moldawie se wyhostiti, poněwadž oni toho dopustiti nechti, aby w gegich dosawad gakážto vlastnj zemi Turcy sobě negaké práwo osobowali. 3 té přjiny Hospodár do Ssumly k neywyšssimu We-

zýrowi se odebral, od křevéhoz na tñ autad, křeváz Hospodár v Kays-Esfendy gakážto tlumocník měl, giny tlumocník dosazen gest. Také Ruský neywyšší Wúdce zwedel, že na Wezýrowo poručení mnoho haufu spáhu y jeničarů do pole prihotoweno gest, a že cestu z Bulgar do Moldawy a wonu stranu k Brailowu wykázanau magj. Ruský Wúdce w tu chwili dal neywyšssimu Wezýrowi wzkázati, že takowého hnusj lidu nemůže gináč powážowati, než že Turcy, ruffice vložene přjměti, nowau wálku začiti chřegi, a protož že hotow gest w to okamženi s celau walcěnsu mocí zase do pole wytáhnau. Těmito pohružkami Turcy přestrasšeni bywše, opět se wstřili, a po tu chwili nenj wje slyšeti, coby předce za vmysl měli.

Knjze Alexander Ipsylanty gíž předce šťastně do Ssumly přigel, a gakž se zdá, aspoň na oko od neywyšssího Wezýra wliďně přigat byl. On hned swau cestu chřel do Konstantynopole před sebe wzyti, aby se zde s swau mlau čeledj shledal; wšak ale neywyšší Wezýr donutil ho, aby se w Ssumle gestě za několik dní zdržel, a to bud aby od něho w čas gedenání o pokog negakého swětla došel, aneb z gakěsy giné přjiny. (Grac. R. n. 103.)

D Francouzých.

W nowém roce také o Francouzých něco nowého powěditi musíme. Gegich wšecky newole, roztržitosti, pěkty, a wše ostatnj, což zlého na nešťastnau zemi dolihatí může, nám welmi dobře známo gest. — Že křalowssj Francouz-